

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑(เย็น)

วิหารธรรมของพระอริยเจ้า

กระผมขออนุญาตบันทึกไว้ด้วยขอรับ เพื่อจะใช้ออกอากาศตามสถานีโทรทัศน์ช่อง ๕ ในวันอาทิตย์ที่ ๒๘ มิถุนายน ขอรับ มีคำถามประมาณห้าหกข้อที่จะกราบเรียนถามหลวงตาเพื่อออกอากาศด้วยตอนเช้า ขอหลวงตาได้โปรดอนุญาตด้วยขอรับ

ถาม หลังจากที่เกล้ากระผมได้ทำงานด้านประชาสัมพันธ์ออกไปสู่มหาชนแล้ว มีเสียงถามกลับมาว่า ได้ฟังธรรมะที่หลวงตาเมตตาแสดงออกมา หลวงตาได้ปฏิเสธหรือว่าไม่ยุ่งเกี่ยวกับโลกสงสาร หรือว่าละโลกสงสารแล้ว แต่ในคราวนี้เหตุใดหลวงตาจึงเมตตาเป็นผู้นำในการช่วยชาติขอรับ

หลวงตา อ้อ นี่เพราะเหตุว่าโลกสงสารยังอยู่ เราถึงจะพ้นจากโลกสงสารไปแล้วก็ตาม แต่เราอยู่ในโลกสงสารในเมืองไทยของเรา เมื่อเห็นโลกสงสารกำลังยุ่งยากปากหมองนี้ ต้องได้ช่วยกัน เพราะฉะนั้นจึงต้องได้ออกมาจากป่าจากเขามาสู่เมืองไทยของเราเพื่อช่วยชาติ จึงได้ชวนขวามาตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ถาม ในมหาชนนี้ะครับ ได้ฟังธรรมะจากหลวงตาแล้วก็พอที่จะมีความหวังบ้างขอรับ แต่ก็ต่างพากันกล่าวว่า วิธีการครั้งนี้หลวงตาได้โปรดเมตตาให้กำลังใจว่าจะผ่านได้ แต่ว่ามหาชนนี้ต่างก็ถามว่า เอ๊ะ จะผ่านได้อย่างไรขอรับ

หลวงตา มหาชนผู้ที่ว่าผ่านไม่ได้คือเขาไม่บริจาคนะ เขาไม่ทำ มีแต่พูดปากเปล่าเฉย ๆ พวกนี้พวกลมปากไม่ช่วยอะไรกับใครแหละ ผู้ที่จะเอาจริง ๆ ต้องเป็นผู้ที่ต่อสู้ไปเลย ปากไม่ปาก พูดไม่พูดไม่สำคัญ มีเท่าไรสละมาเลย พวกนี้เป็นพวกที่จะยกชาติบ้านเมืองขึ้นให้ออกจากหล่มลึกขึ้นได้โดยไม่สงสัย แต่พวกที่วิพากษ์วิจารณ์ไปเฉย ๆ โดยไม่ได้ทำการทำอะไร ถ้าเป็นนักมวยก็ยอมแพ้มั้งแต่ยังไม่ขึ้นเวที พวกนี้พวกใช้ไม่ได้ คนที่เขาไปชมมวยเขาจะไล่ให้เอาหลังทิศไปละ คนประเภทนี้นะ คนประเภทนี้ถูกโหมทั้งนั้นละ

แต่คนประเภทที่ขึ้นต่อแล้วแพ้นะรู้จักบนเวทีนั้น เป็นประเภทที่เอาจริงเอาจัง เหมือนอย่างพวกเราทั้งหลายนี้พวกเอาจริงเอาจัง หลวงตาซึ่งเป็นหัวหน้านี้ เรียกว่าหัวหน้าแบบเอาชีวิต เอาคอเข้าแลกเมืองไทยเลย ได้สละมาแล้วทุกอย่าง เราไม่ได้เสียตายอะไรในโลกนี้ สามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรมาติดมาข้องในหัวใจของเรา

สิ่งที่ติดข้องก็คือความหวังใจประชาชนชาวไทยของเรา ซึ่งกำลังอยู่ในที่หล่มลึกก็ว่าได้ จึงต้องได้ตะเกียกตะกายออกมาช่วยเหลืออย่างนี้ โดยเอาคอตัดเข้าไปเลย ถ้าหากว่าเมืองไทยยังฟื้นไม่ได้ ยังขึ้นไม่ได้ ด้วยกำลังความสามารถของเราและประชาชนที่

ร่วมกันแล้ว หลวงตาบับนี่ต้องคอยหา ถ้าท่านผู้ใดเสียดายคอยหลวงตาบับแล้วให้ต่างคนต่างเสียสละทุกคน เพื่อสงวนคอยหลวงตาบับไว้

ถาม ที่นี้การดิ้นรนช่วยชาติครั้งนี้ หลวงตาได้เมตตาเทศน์ว่า ไม่ใช่ดิ้นรนช่วยชาติแบบลูกกำพร้า หรือว่าลูกไม่มีพ่อ หมายความว่าอย่างไรขอรับ

หลวงตา หมายความว่าเรามีพ่อก็มีแม่มีพี่มีน้องช่วยกัน พ่อแม่ของเราคือศาสนาหนึ่ง ก็หลวงตาบับเป็นผู้นำ พระมหากษัตริย์ พระญาติพระวงศ์ต่างก็ทรงอนุโมทนาเสด็จมาเป็นประธานในงานนี้ จึงเรียกว่าเป็นมหาอุดมมงคลอย่างยิ่งต่องานโครงการช่วยชาติของเราตั้งแต่เริ่มต้น มีความสมบูรณ์พูนผลอุดมสมบูรณ์ เราไม่ได้ทำอะไรมีแต่ลูกกำพร้า คือมีตั้งแต่ประชาชนราษฎร ส่วนเจ้านายที่เป็นพี่หรือว่าเป็นพ่อเป็นแม่ เช่นพระมหากษัตริย์ ศาสนาไม่เข้ามาเกี่ยวข้องเลยนั้น เรียกว่าพวกเราเป็นลูกกำพร้า หากทำตั้งแต่พวกเราคงคนเดียวอย่างนี้ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไม่มีศักดิ์ศรีดีงาม

แต่นี้เราพร้อมแล้ว ทั้งศาสนา ทั้งพระมหากษัตริย์ ที่ช่วยเรา พระพุทธเจ้าก็ทรงพระเมตตาส่งหลวงตาบับมาแทนพระองค์ แล้วมีพระมหากษัตริย์ สมเด็จพระนางเจ้าเจ้าฟ้าหญิงฯ นี้เป็นพระญาติพระวงศ์ เสด็จมาโปรดในงานนี้ เพื่อเป็นกำลังใจของเรา เพื่อให้ความอบอุ่น เพื่อแสดงพระองค์ด้วยว่าเป็นผู้นำในการช่วยชาติคราวนี้เต็มพระทัยพระองค์ พวกเราจึงมีความอบอุ่นมีกำลังใจ เพราะท่านมาให้กำลังใจ มาให้ความอบอุ่น มาให้ความร่มเย็นแก่พวกเราทั้งหลาย งานนี้จึงเป็นงานสมบูรณ์พูนผล ด้วยมีทั้งพ่อทั้งแม่ มีทั้งลูกทั้งหลาย มีทั้งประชาชนราษฎรพร้อมเพรียงกัน เราจึงแน่ใจว่างานนี้ต้องผ่านได้ไม่สงสัย

ผู้ที่ว่าผ่านไม่ได้คือเขาไม่ทำ ผู้ที่ทำนั้นแหละผู้ที่ผ่านได้ ผู้ที่วายนั้นแหละผู้ที่จจะพันได้ ผู้ที่จะนอนจมน้ำตายเฉย ๆ ไม่วาย อันนั้นเป็นไปไม่ได้แหละ อย่างไม่ต้องจมน้ำแน่ ๆ ผู้ที่มีแต่คำพูดมีแต่ลมปากเฉย ๆ ว่าจะเป็นไปไม่ได้ อย่างนั้นอย่างนี้ พวกนี้อย่าไปเชื่อ ลมปากอันนี้ลมปากลุ่มเหลว ลมปากทำลายชาติไทยของเรา

ต้องเอาลมปากที่เอาจริงเอาจัง อย่างที่พูดเวลานี้ พูดด้วยความจริงจัง พูดถอดออกมาจากหัวใจโดยแท้ ที่จะช่วยพี่น้องชาวไทยทั้งหลายให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เอาจนกระทั่งถึงคอยหลวงตาบับชาติดินก็ไม่ถอย เพราะฉะนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายจงช่วยสงวนคอยของหลวงตาบับไว้ อย่าให้ขาดไปเฉย ๆ แต่ลำพังหลวงตาบับคนเดียว ถ้าขาดให้ขาดพร้อมกันหมดทั้งชาติไทยของเรา จะมีชื่อเสียงมีกิตติศัพท์กิตติคุณ มีศักดิ์ศรีดีงาม ว่าชาติไทยเป็นชาติที่พลีชีพจริง ๆ คอไม่เสียดาย เอาละเพียงแค่นี้ก่อน

ถาม มีอยู่บ้างที่ต่างพากันวิพากษ์วิจารณ์ตามประสาของมนุษย์ปุถุชนนะครับ ว่า เอ้ เรื่องอย่างนี้จะใช้กิจของสงฆ์ไหมขอรับ

หลวงตา พระพุทธเจ้าทรงแสดงว่า มหาการุณิก โนาโธ หิตาย สัพพปาณินี่ นี้ แปลว่ายังไง คนที่พูดนั้นพูดไม่ได้แปลหนังสือ ไม่ได้ดูศาสนา ไม่ได้เห็นศาสนา พูดปา ๆ ถื่อน ๆ อันนี้้นำเรื่องศาสนา นำหัวใจของพระพุทธเจ้ามาแสดงให้โลกทั้งหลายได้เห็น แปลในใจความที่ว่า มหาการุณิก โนาโธ หิตาย สัพพปาณินี่ พระพุทธเจ้าทรงมี พระกรุณา มีความเมตตาตามหาการุณาธิคุณแก่โลก และทำประโยชน์แก่โลกอย่างยิ่งใหญ่ ไม่มีใครเป็นคู่แข่งเลย เรียกว่าหาประมาณไม่ได้ นี่คือศาสดาองค์เอกที่นำโลก ท่านเกี่ยวข้องกับศาสนาหรือไม่ มีเมตตาต่อโลกสงสารตลอดถึงสามไตรโลกธาตุ พระพุทธเจ้าทรงช่วยเหลือหมด

นี่เราช่วยเหลือเมืองไทยอย่างนี้เพื่อตามเสด็จพระพุทธเจ้าจะผิดที่ตรงไหน นอกจากผิดที่ปากของบุคคลที่หาเรื่องหาราวุกุเข้ามา ทำงานของเราทั้งหลายที่กำลังช่วยชาติ อยู่เวลานี้ให้ล้มเหลวไปเท่านั้น

นี่ผลงานของสงฆ์โดยตรง เข้าใจหรือเปล่า ให้รู้เสีย นี่ผลงานของสงฆ์ พระพุทธเจ้าช่วยโลกไม่ได้ไม่มี ธรรมช่วยโลกไม่ได้ไม่มี พระสงฆ์ช่วยโลกไม่ได้ไม่มี พระพุทธเจ้า เป็นนักเสียสละ เพราะธรรมเป็นธรรมสว่างด้วยความเสียสละ เมตตาคุณเต็มอยู่ใน ธรรมนั้นหมด พระสงฆ์เป็นนักเสียสละ เป็นนักเมตตาอย่างยิ่ง คือพระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกของศาสดา ถ้าท่านเหล่านี้ไม่มีเมตตาแล้วประชาชนจะหาความร่มเย็นมาจาก ไหน ขาดที่พึ่ง ไม่มีที่พึ่ง

ถ้าศาสนาไม่มาเกี่ยวกับโลกเสียอย่างเดียว โลกนี้หาความหมายไม่ได้เลย เหมือนกับสัตว์ตัวหนึ่งที่ตายกองกันอยู่ หายใจแฉ่ว ๆ เท่านั้น ไม่มีคุณค่าไม่มีราคาใน ลมหายใจเลย นี่พวกเราทั้งหลายได้รับความร่มเย็นจากพุทธศาสนาเรื่อยมา เพราะ ความเมตตาสงสารของพระพุทธเจ้า ที่ประทานโอวาทให้พวกเราทั้งหลายได้นำมา ประพฤติปฏิบัติ และกำจัดสิ่งที่มีหมองทั้งหลายซึ่งเป็นภัยต่อศาสนาและต่อตัวของเรา พระพุทธเจ้าจึงเป็นเอกของโลกในการทำประโยชน์ให้แก่โลกแก่สงสาร พระสงฆ์เป็น ประโยชน์แก่โลกอย่างมากมายที่สุด คำพูดเหล่านั้นให้กลับไปดูคัมภีร์เสียก่อนนะ แล้ว ค่อยมาโต้หลวงตาบัวใหม่ ทางนี้เปิดอกให้ได้นะ ให้ไปดูคัมภีร์เสียก่อน คัมภีร์ว่ายังไง ตั้งแต่เกิดมานั้นเคยได้เห็นศาสนาหรือยัง ศาสนาท่านสอนว่ายังไง เท่านั้นละพอ

ถาม หลวงตาเหนื่อยหรือยังขอรับ

หลวงตา ถามมา กำลังต้อยไม่ถอย

ถาม มีเรื่องที่พูดกันมากนะขอรับ คือว่าทำไมหลวงตาถึงไม่ทำวัตถุมงคล ไม่งั้นงานนี้จะมีผู้เข้าร่วมอีกมากทีเดียวนะขอรับ

หลวงตา พวกที่เข้าร่วมมากนั้นแหละที่จะแบ่งกันมาเข้าทำลายมากที่สุด การทำ
 วัตถุมงคลออกไปนี้ พอหลวงตาบวทำวัตถุมงคลออกไป คนนั้นก็วัตถุมงคลหลวงตาบว
 คนนี้ก็วัตถุมงคลหลวงตาบว ทหารายได้เต็มบ้านเต็มเมือง สู้ตายเงินไม่ได้เข้าคลังหลวง
 ออกไปเข้ากระเป๋าของพวกวัตถุมงคลหลวงตาบวทั้งนั้นแหละ ไม่เกิดประโยชน์อะไร นี่
 คือการทำลายอย่างยิ่งเราจึงไม่ทำ เพราะเป็นทางที่จะทำลายชาติไทยเรา ซึ่งเวลานี้กำลัง
 ช่วยเหลืออยู่อย่างเต็มที่ ให้เสียไปอย่างป่นปี้ เราจึงไม่ทำสิ่งเหล่านี้ เพราะจะเป็นการ
 ทำลายการช่วยชาติของเราให้เสียไปโดยไม่มีปัญหาอะไรเลย

การทำวัตถุมงคลนั้นเป็นช่องทางเงินของคน เมื่อทำลงไป สมมุติว่าหลวงตาบวให้
 ทำวัตถุมงคลอันนี้แล้วนะ คนนั้นก็วัตถุมงคลของหลวงตาบว คนนี้ก็วัตถุมงคลของ
 หลวงตาบว หมดยุคชาติไทยเลยมีแต่วัตถุมงคลของหลวงตาบว ผู้ที่ซนเงินเข้าคลังหลวง
 เลยไม่มี มีแต่คนซนเงินเข้ากระเป๋าด้วยวัตถุมงคลหลวงตาบวทั้งนั้น ๆ เพราะฉะนั้นเรา
 จึงไม่ทำ เพื่อกันสิ่งเหล่านี้ไม่ให้มาทำลายการช่วยชาติของเรา เพื่อให้การช่วยชาตินี้เป็น
 การสมบูรณ์พูนผล

การที่พาพี่น้องทั้งหลายทำอย่างนี้เป็นมงคลอันสูงสุดแล้ว เราจะหามงคลที่ไหน
 อีก หลวงตาบวจะมีมงคลวิเศษวิโสมาจากไหน นอกจากนำธรรมของพระพุทธเจ้ามาชี้
 แจงให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เพื่อเป็นมงคลอันสูงสุดในหัวใจ แล้วต่างคนต่าง
 ตะเกียกตะกายเพื่อช่วยชาติของตนเท่านั้น อันวัตถุมงคลไม่เกิดประโยชน์อะไร เวลานี้มี
 แต่วัตถุมงคลเต็มบ้านเต็มเมืองแล้วเป็นยังไง วัดไหน หลวงตาองค์ไหน พระองค์ไหน
 ที่มีวัตถุมงคลมาก ๆ นั้นเป็นผู้ได้มีอิทธิพลทางด้านจิตใจ ในทางธรรมะให้ความร่มเย็น
 แก่โลกได้มากน้อยเพียงไร

พระพุทธเจ้าไม่จำเป็นจะต้องมีวัตถุมงคล แต่ พุทธฺ์ สรรณฺ์ คจฺฉามิ ถึงใจของทุก
 คนชาวพุทธ ธมฺมํ สงฺฆํ สรรณฺ์ คจฺฉามิ นี้ถึงใจของคนชาวพุทธเรา นี้คือมงคลอัน
 วิเศษอย่างยิ่ง ไม่มีอะไรเกินมงคลอันนี้แหละ ให้พากันเข้าใจอย่างนั้นนะ ถ้าหลวงตาบว
 พุทธนี้ยังไม่ลงใจแล้ว ก็ไปหาเอาหินที่ทิ้งอยู่ตามถนนหนทางมาเสกเป่ากัน นี้วัตถุมงคล
 ๆ ไปที่ไหนให้มีแต่หินเขว่นคอกคนเต็มไปหมด เอาละพอ เอ้า ถ้ามมา เวลานี้จะตอบ

ถาม มีคนในวงการฝากให้เกล้ากระผมมาราบถามด้วยความเคารพว่า พระ
 อริยเจ้านั้นมีวิหารธรรมเป็นเครื่องอยู่ณะหรือรับ แล้วการช่วยชาตินี้เราจะถือเป็นวิหาร
 ธรรมได้หรือไม่หรือรับ

หลวงตา นี่ละมหาเมตตาใหญ่อยู่ตรงนี้ วิหารธรรม แปลว่า ธรรมเป็นเครื่องอยู่
 ของท่าน ท่านอยู่กับโลกด้วยความเมตตา เราขอเปิดอกทันที เราอยู่กับโลกเวลานี้เราอยู่
 ด้วยความเมตตาทั้งนั้น เพียงธาตุขันธ์ของเราเราปล่อยเมื่อไรก็ได้ไม่เสียดาย เพราะนี้

เป็นเครื่องมือที่เราใช้เพื่อเป็นประโยชน์แก่โลกเท่านั้น เราหมดอาลัยตายอยากทุกสิ่งทุกอย่าง ด้วยความเสียสละ ตัดกิเลสออกจากหัวใจสิ้นสุดลงมาตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ จนกระทั่งบัดนี้ ไม่มีปรากฏว่ากิเลสตัวใดได้มาผ่านหัวใจเราเลย

เราครองบรมสุขมาตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ เอ้า พูดตลอดวันเวลาด้วย วันแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๖ เวลา ๕ ทุ่มเป็ง อยู่วัดดอยธรรมเจดีย์ เป็นเวลาที่เรารู้สึกกับกิเลสตกเวที เราเผาศพกิเลสให้ม้วนเสื่อลงไป ทุกข์หมด ม้วนเสื่อลงไปตาม ๆ กันตั้งแต่ขณะนั้น เราครองบรมสุขตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งถึงปานนี้

ความเมตตาธรรมต่อโลกนี้เป็นวิหารธรรมของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านทั้งนั้น ปราศจากไม่ได้ ความบริสุทธิ์นี้จิตใจอ่อนนุ่มไปทั่วโลกดินแดนครอบโลกธาตุ ด้วยอำนาจแห่งความเมตตาธรรมนี้ จึงส่งสารไปหมดทุกหย่อมหญ้า อย่าย่ำแต่ส่งสารมนุษย์เฉพาะอย่างยิ่งเมืองไทยนี้เลย สามแดนโลกธาตุนี้ท่านส่งสารไปหมด ท่านอยู่ด้วยวิหารธรรมอย่างนี้แล อยู่กับโลก ท่านไม่ได้ห่วงใยอะไรกับโลก นอกจากส่งสารสัตว์ทั้งหลาย แล้วก็ส่งเคราะห์สงหาไปตามกำลังความสามารถที่จะเป็นไปได้ ตามอำนาจวาสนาของผู้ใดที่จะเป็นไปได้มากน้อยเพียงไรเท่านั้น

นี่เรียกว่าวิหารธรรมของพระอรหันต์ ท่านอยู่ด้วยการสงเคราะห์โลก ท่านไม่ได้อยู่ด้วยการพยายามสงเคราะห์ชั้นนี้ ชั้นของท่านไม่มีความหมายอะไร ทั้งเมื่อไรก็ได้ เพราะเป็นถึงขะเขว้านั้น ท่านพิจารณาครอบคอบหมดแล้ว ปล่อยหมดแล้วไม่มีอะไรเหลือ จึงอยู่ด้วยนั้น นี่ก็อยู่ด้วยความห่วงใย ความเมตตาสงสารโลกเท่านั้น เราไม่ได้อยู่ด้วยความห่วงใยอิฐปูนหินทราย ดินฟ้าอากาศอะไรทั้งนั้น กับผู้หนึ่งผู้ใดก็ตาม เราไม่เคยเป็นห่วงเป็นใยอะไรกับใครทั้งนั้น มีแต่ความเป็นห่วงโลกสงสาร ให้อยู่กันด้วยความสงบสุขเท่านั้น เป็นที่พอใจแล้วยัง ถ้ายังไม่เป็นที่พอใจ เอ้า ถ้ามามากอีกจะตอบอีก

ถาม เมืองไทยจะรอดด้วยธรรมะข้อใดครับหลวงตา
หลวงตา รอดด้วยธรรมะข้อสี่ไม่ถอย นี่ละเมืองไทยรอดจริง ๆ หลวงตามานี้เพื่อเป็นผู้นำด้วยการสู้ไม่ถอย เราจึงมีความหวัง เมืองไทยเราจะไปรอด ไม่รอดไม่ออกมาสู้สู้จนคอขาด เอ้า ถ้าหากว่าคอจะขาดให้ขาดไป แต่การสู้สู้ไม่ถอย สู้จนคอขาด อย่างไม่รู้รอดเมืองไทยเรา ขอให้พี่น้องทั้งหลายต่างคนต่างช่วยกันก็แล้วกัน ถ้าต่างคนต่างพูดต่างวิพากษ์วิจารณ์กันนี้ ลมปากนี่คือลมปากทำลายเมืองไทยของเรา ให้เอาจริงเอาจังทุกคน

เมืองไทยเรานี้ใครทำให้ฉิบหายล่มจมลงไป คนในชาติของเรานี้ไม่ใช่เธอ แล้วคนไทยทั้งชาติรวมหัวกันยกเมืองไทยขึ้นทั้งประเทศทำไมจะไม่ได้ เมืองไทยเราไม่ใช่เป็นเมืองอ่อนแอท้อแท้เหลวไหล เป็นเมืองที่เด็ดเดี่ยวอาจหาญ มีจิตใจอันกว้างขวาง

เป็นนักเสียสละด้วยกันทั้งนั้น ต้องสู้ และแน่ใจว่าพื้นที่เดียวเป็นอื่นไปไม่ได้ ให้ต่างคนต่างช่วยกันเถอะ เอ้า มีห้า บริจาคมาสิบ หลวงตายังยินดี ถ้ามีห้าแบ่งสองสิ่งนี้ยังไม่ยินดี มีห้าบาทแบ่งมาสิบบาทยิ่งพอใจ นี่รอดได้ง่ายที่สุดเลย

ถาม หลวงตาได้โปรดกรุณาเมตตาแสดงอานิสงส์ของผู้ที่เข้าร่วมกันช่วยแก้วิกฤตการณ์บ้านเมืองครั้งนี้ด้วยเถิดขอรับ

หลวงตา ยกตัวอย่างย่อ ๆ อานิสงส์นี้คือความผาสุกร่มเย็น ความอึดอ้อมใจ ความแน่นหนามั่นคง ความอบอุ่นของใจเรา นี่คืออานิสงส์แห่งการเสียสละมหากุศลในครั้งนี้ด้วยกันทุกคน ไม่มีกุศลใดที่จะเสมอเหมือนในมหากุศลนี้ นี่เราสร้างมหากุศลเพื่อชาติของเรา สร้างอย่างอื่นยังไม่เรียกว่ามหากุศลสมบูรณ์แบบ สร้างที่ไหน สร้างกับบุคคลผู้ใด ให้ทานแก่บุคคลผู้ใด เสียสละแก่บุคคลผู้ใดก็ตาม เป็นเรื่องของบุคคล ๆ ไป

นี่เราสร้างเพื่อชาติ ศาสนาก็รวมอยู่ในนี้ สร้างหมดทั้งชาติ สร้างหมดทั้งศาสนา จึงเรียกว่าเราสร้างมหากุศลอันใหญ่หลวง อานิสงส์ของเราก็คือประเทศชาติบ้านเมืองของเรา มีความอยู่เย็นเป็นสุข ใครชี้หน้าไม่ได้ง่าย ๆ หน้าตาฝั่งผาย ไปด้วยความองอาจกล้าหาญชาญชัยไม่มีใครดูถูกเหยียดหยามได้ นี่คืออานิสงส์แห่งการเสียสละแห่งการช่วยชาติของเรา

เอ้า ใครจะถามปัญหาที่ถามมา เราจะเปิดหอกให้ฟังทั่วประเทศไทย เวลานี้เราออกสนามแล้วเพื่อประเทศไทยของเรา เราจึงไม่มีการสะทกสะท้านอะไรทั้งนั้น เราเพื่อชาติ กำลังหัวใจนี้เพื่อชาตินั้นมีกำลังมาก ไม่มีถอยอะไรทั้งนั้น อะโรมาสู่หมด ถ้าอะไรจะมาต่อต้านเมืองไทยเราเป็นคอขาดเลย หลวงตาบัวเอาให้คอขาด ไม่อย่างนั้นจะเรียกว่าเป็นนักสู้หรือ จะเรียกว่าเป็นผู้นำได้หรือ ผู้นำมีลักษณะเช่นไร กิริยาท่าทางยังงัย มีความแน่นหนามั่นคงยังงัยบ้าง ต้องนำปุมหลังผู้นำมาซิ เป็นยังงัย นี่ได้ชี้แจงปุมหลังให้พวกท่านทั้งหลายฟังแล้ว เป็นยังงัยเป็นที่พอใจไหม

เราพอใจในเราเต็มที่แล้วเราจึงได้ออกมาสนามรบความจนทั้งหลาย เพื่อประเทศไทยของเรา เรานี้แน่ใจเรานี้เต็มเหนี่ยวถึงได้ออกสนาม เราแน่ใจในวิชาหมัดมวยของเราเราแล้วเราจึงก้าวขึ้นเวที เราไม่แน่ใจเราไม่ขึ้น ใครเก่งก็มา แชมเปียนเก่งก็มา ปูแชมเปียนก็มาเราไม่ถอยต่อยทั้งนั้น เอาให้หงายหมดเลย

ถาม มีคำถามจากหน่วยงานที่ทำงานประชาสัมพันธ์ว่า อยากจะขอความกรุณาจากหลวงตาได้โปรดแนะนำหลักธรรมที่ช่วยให้คนไทยจิตใจสงบ เพราะปัจจุบันนี้หลายฝ่ายเห็นกันว่า คนไทยเกิดวิกฤตการณ์ทางจิตใจด้วย และขณะนี้ก็ฆ่าตัวตายกันเยอะขอรับ

หลวงตา อันนี้เป็นเพราะกิเลสเข้ารุมจิตใจ มีราคะตัณหาเป็นสำคัญ ราคะตัณหานี้ได้เท่าไรไม่พอ มีเมียหนึ่งคนไม่พอ สองคนไม่พอ มีลิบเมียไม่พอ มีลิบผิวไม่พอ เท่าไรไม่พอ นี่คือกามกิเลส กามกิเลสนี้มันหนุนให้คนเกิดความโลภมาก โลภมาเพื่อกิเลสอันนี้แหละ โลภมาเพื่อราคะตัณหา โลภเท่าไรไม่พอได้เท่าไรไม่พอ ได้เท่าไรยิ่งอยาก ความอยากนั้นแลคือความทุกข์ สมบัติเงินทองข้าวของที่หามาได้มากน้อยไม่ใช่ความทุกข์นะ เงินไม่เป็นทุกข์ สมบัติต่าง ๆ ไม่เป็นทุกข์ เป็นทุกข์ที่ผู้หิวโหยความอยากบีบคั้นภายในหัวใจ ให้ติดให้ตื้อ ความทุกข์อยู่ตรงนี้ โลกทั้งหลายจึงได้ติดได้ตื้อยุ่งกันไปหมด เพราะความอยากความหิวนี้มันดันให้วังเต้นชวนชวย ได้สมใจก็พอทำเนา ไม่สมใจนี้มากต่อมาก จมไป ๆ บางคนฆ่าตัวตายดังที่พูดนี้ เพราะอำนาจของกิเลสตัณหา

เพราะฉะนั้นจึงอย่าพอกพูนมันให้มากจนเกินไป ผู้หญิงก็ดี ผู้ชายก็ดี ขอให้ต่างคนต่างมีขอบเขตมีหลักมีเกณฑ์ มีผิวหนึ่งแล้วมีเมียหนึ่งแล้วอย่ายุ่งกับใคร ผัวเมียซึ่งเป็นคู่เคียงกันนั้นเป็นคู่บารมี เป็นคู่พึ่งเป็นพึ่งตายกัน ผัวเมียคนที่สองนั้นคือผัวเมียกาฝาก พวกนี้พวกกัดพวกกินให้ແหลกແหลวหมดดับปอดไม่มี ใครมีผัวมีเมียสองคนสามคน นั้นละคือกองไฟนรกเผาคนทั้งเป็นอยู่ในครอบครัวนั้น นี้ละความทุกข์สร้างขึ้นเพราะความได้แล้วไม่พอ

ให้ระงับสิ่งเหล่านี้ให้พอดี ให้มีศีลธรรมของพระพุทธเจ้าเข้าบังคับการประพฤติตัวของเราบ้างซิ ศีลธรรมสำคัญก็คือ กาเมสุ มิจฉาจาร ศีลข้อที่สามนี้แลเป็นเครื่องเด็ดขาดจากกิเลสตัวนี้ได้ไม่สงสัย แต่ไม่นำมาปราบ มีแต่ให้กิเลสกาเม ตัวราคะตัณหามันปราบเรา ๆ เพราะฉะนั้นจึงดันกันทั่วโลกดินแดน หาเกาะใดตอนใดเป็นความสุขไม่มีเลย เพราะราคะตัณหาเป็นตัวสำคัญ ความโลภที่ราคะตัณหาดันออกไปให้โลภให้อยาก ความอยากความหิวเป็นความทุกข์ จึงทุกข์เรื่อยไป ติดเรื่อยไปดินเรื่อยไป ได้เท่าไรไม่พอ เอาจนตาย...ไม่พอ

เรื่องความอยากเราอย่าเข้าใจว่ามันจะพอนะ เหมือนไฟได้เชื้อ เชื้อมีเท่าไรไฟจะลุกลามไปหมดไม่มีเหลือเลย ให้ไฟอ้อมเชื้อนี้ไม่มีทาง เรื่องความโลภให้มันอ้อมตัวของมันไม่มีทาง ได้มาเท่าไรมันก็ลุกลามไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นจึงให้ระงับดับมันให้อยู่ในความพอดี เช่นอย่างไฟในเตาของเราสำหรับใช้หุงต้มแกง เป็นประโยชน์ไฟในเตา ถ้านอกเตาไปแล้วลุกลามไหม้ไปหมด นี่ความโลภอยากได้ อยากได้มาเลี้ยงการทำมาหาเลี้ยงชีพพอดีบพอดีนี้คนเราไม่ทุกข์มากนัก ความโลภที่จะเกิดความหิวได้ไม่พอนี้สร้าง ความทุกข์ให้คน ท่านเรียกว่ากิเลส

ความอยากธรรมดา คนไม่ตายมันก็ต้องอยาก อันนี้ไม่ใช่กิเลส แต่ความอยากที่ได้เท่าไรไม่พอนี้ต่างหากเป็นกิเลส มันสร้างความทุกข์เดือดร้อนให้ทั้งบ้านนอกในเมือง

ยิ่งในเมืองยิ่งร้อนใหญ่ยิ่งกว่าบ้านนอกนะ ตาสีตาสาที่เขาไกลไร่ไถนาอยู่ตามท้องไร่ท้องนา เขาไม่ได้มีความทุกข์มากนัก ความทุกข์มากคือพวกอยู่ในบ้านในเมืองว่ามีกิจการงานอันนั้นมากอันนี้มาก มันก็กิจการมากอะไร มันเอาไฟเผาตัวมาก ทุกคนต่างหาไฟมาเผาตัว ๆ ได้เท่าไรไม่พอ อยากมีหน้ามีตา อยากมีชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณ ให้เขาได้มองดูหน้าสักครู่หนึ่งก็เอา อันนี้ละตัวสร้างความทุกข์ให้คน พวกกันเข้าใจนะ

ถาม วิธีนั่งสมาธิจะให้จับจุดตรงไหนคะ

หลวงตา ให้จับจุด พุทโธ นะ ให้เอาพุทโธ คือความอยากของจิตมันจะไม่หยุดไม่ถอย มันมีอันหนึ่งอยู่ในจิตนั้นนะ ภาษาศาสนาท่านเรียกว่ากิเลส กิเลสตัวนี้จะตัวพิษภัยใหญ่ มันหุ้มห่อจิตมันตันจิตออกมาให้คิดเรื่องนั้นให้คิดเรื่องนี้ ความคิดความปรุงของโลกจึงไม่มีสิ้นสุด เฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์เราคิดไม่หยุดไม่ถอย อยู่เฉย ๆ ไม่ได้ ต้องคิดต้องปรุง อันนี้ละมันสร้างความวุ่นวายให้เรา สร้างความทุกข์ให้เรา เพราะฉะนั้นถึงเวลาที่เราควรจะสงบสิ่งก่อกวนทั้งหลายคือความคิดเหล่านี้ เราให้สงบด้วยพุทโธ

พุทโธก็เป็นความคิดเหมือนกันแต่เป็นความคิดเพื่อระงับ เป็นน้ำดับไฟ ไม่ใช่ความคิดแบบไฟลามทุ่ง ให้ระลึกพุทโธ ๆ มันอยากคิดอะไรก็ตามอย่าคิด เราคิดมาแล้วตั้งแต่วันเกิดไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร เราจะคิดแต่พุทโธ ๆ ให้อยู่กับพุทโธ พอจิตสงบแล้วลงไปแล้ว จะเห็นโทษแห่งความวุ่นวายทันที มันมีคู่แข่งแล้ว ความไม่คิดไม่วุ่นเป็นความสุขสงบเย็นใจ นี่เห็นคุณค่าแล้ว ทีนี้ก็เห็นโทษแห่งความวุ่นวายทั้งหลายซึ่งเกิดจากความคิดนี้ประจักษ์ใจ เพราะฉะนั้นท่านผู้บำเพ็ญธรรมทั้งหลายท่านจึงก้าวหน้าเรื่อย เพราะมีคู่แข่งกัน

ดีกับชั่วเป็นคู่แข่งกัน คำว่าดี คำว่าชั่ว ใครจะต้องการชั่ว แต่ก่อนไม่เห็นความชั่วยกถือว่าความชั่วเป็นของดีของดี ว่าเป็นเราเป็นของเราไปเสียหมด ทีนี้พอเห็นของดีขึ้นมาเป็นคู่แข่ง อ้อ นี่ดีกว่าอันนี้มันก็ปล่อยอันนี้ แล้วปล่อยเรื่อยไป ๆ แล้วอย่าลืมนะพุทโธ ครั้นไปแล้วไปหาทะเลาะกับพ่อบ้านไม่ได้นะ ส่วนมากพวกนี้ไปมันไปทะเลาะกับพ่อบ้าน พ่อบ้านเลยรำคาญจะตาย นาน ๆ ก็วิวาทเสียทีหนึ่งเพราะโมโห